

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

Worship in Kalithokai

A. Ananthi, Tamil Ph.D. Research Scholar, Reg.No. PHDTAM21P051, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

Dr. K. Sakaya Gracy, Assistant Professor of Tamil, Jayaraj Annapackiam College for Women, Periyakulam, Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5537-7378>

DOI: 10.5281/zenodo.19532831

Abstract

Literature performs the noble task of portraying the intricacies of human lifestyle, which is why it is hailed as the "mirror of time." In this regard, Sangam literature vividly illustrates the way of life of the ancient Tamils. These Sangam texts are traditionally classified into two categories: Akam and Puram. While Puram deals with the valour and external emotional states of the Tamils, Akam focuses on their internal life and the nuances of love. Among the Akam-based texts, Kalithogai holds a prominent position. It is celebrated by the epithet "Kattrarindhor Ethum Kali" (The Kali praised by the learned), signifying its intellectual and artistic depth. This work stands as a cultural treasure chest of the Tamils. Within Kalithogai, one finds significant references to deities such as Thirumal, Murugan, Krishna, and Balarama. Furthermore, it contains unique information not found in other contemporary texts, such as the worship of Kaman (the God of Love) and details regarding the six abodes (Arupadaiveedu) of Lord Murugan. The poets of this anthology have masterfully recorded their observations by associating these deities with specific bulls and flowers, seamlessly interweaving them with the domestic and social lives of the heroes and heroines. The primary objective of this research is to analyse and articulate these profound cultural and spiritual recordings as presented in the text.

Keywords: Kootruvan, Maya Kottai, Mayon, Kuravaikoothu.

References

- [1] Ilampooranar. *Tholkappiyam (Porulathikaram) Urai*. Saratha Pathippagam, Chennai.
- [2] Annamalai, Suba. *Kalithogai*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [3] Ilankumaran, Ra. *Purananooru*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [4] Sarangapani, Ra. *Paripadal*. Kovilur Matalayam, Kovilur.
- [5] Saradambal, Se. *Sangach Sevvial*. Meenakshi Puthaga Nilayam, Madurai, 1993.
- [6] Aranga Subbaiya. *Ilakkiyath Thiranaivu Kolgaigal, Isangal, Kotpadugal*. Paavai Publications, 2007.
- [7] Gopalakrishnamachariyar, Vai. Mu. *Kambaramayanam*. New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 600098.
- [8] Subramanian, Sa. Ve. *Silappathikaram*. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, 600017.
- [9] Anandan, Su. *Tamil Ilakkiya Varalaru*. Kanmani Pathippagam, Tiruchchi, 2002.
- [10] Rasagopalan, Ra. *Ilakkiya Vanappugal*. Paari Nilayam, Chennai, 1987.
- [11] Gurusamy, Ma. Ra. Po. *Sanga Kalam*. Mercury Book Company, Coimbatore, 1967.
- [12] Seyaraman, Na. *Arangeriya Aayvugal*. Varppar Print, Esakki Art Printers, Chennai.
- [13] Seberathinam, Aa. *Ilakkiya Oli*. Hilaal Press, Tirunelveli.

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

- [14] Venkatasamy Nattar, Na. Mu. *Kalithogai Maanbu: Katturai Thirattu* – 2. Nattar Pathippagam, Chennai, 1949.
- [15] *Onpathaavathu Karutharangku Aayvukovai*, Vol. 1. Madurai Kamaraj University, Department of Tamil, 1977.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

கலித்தொகையில் வழிபாடு

ஆ. ஆனந்தி, தமிழ் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், பதிவுஎண்: PHDTAM21P051, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் க. சகாய கிரேஸி, உதவிப் பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழ் உயராய்வு மையம், ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி, பெரியகுளம், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கொடைக்கானல், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5537-7378>

DOI: 10.5281/zenodo.19532831

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையை படம் பிடித்துக் காட்டும் சிறந்த பணியை இலக்கியங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே தான் இலக்கியத்தை காலக் கண்ணாடி என்று கூறுகின்றனர். இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்வு முறையை எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க நூல்களை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பிரிப்பர். தமிழனின் வீரம் சார்ந்த உணர்வு நிலையினை புறம் என்றும், காதல் சார்ந்த வாழ்வு முறையை அகம் என்றும் பிரிப்பர். அவ் அகம் சார்ந்த நூல்களுள் கலித்தொகையும் ஒன்று. “கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி” எனப் போற்றப்படும் தன்மையது. இந்நூல் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. கலித்தொகை நூலில் திருமால், முருகன், கண்ணன், பலராமன் முதலிய கடவுள்களைப் பற்றியச் செய்திகளும், பிற நூல்களில் கூறப்படாத காமன் வழிபாடு, முருகனின் அறுபடை வீடுகள் குறித்த தகவல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தெய்வங்களை காளைகள் மற்றும் மலர்களுடனும், தலைவன் தலைவியருடைய வாழ்வியல் முறைகளோடும் எடுத்துக் கூறும் தன்மையை புலவர்கள் தங்களுடைய பாடல்களில் கருத்துப் பதிவுகளாக வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். இதனை எடுத்து கூறுவதே இவ்வாய்வின் பொருண்மையாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: கூற்றுவன், மாயக்கோட்டை, மாயோன், குரவைக்கூத்து.

முன்னுரை

கலித்தொகையில் சிவன், திருமால், முருகன், கொற்றவை, காமன் மற்றும் கூற்றுவனைப் பற்றியச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த செயல், கூற்றுவனைக் கொல்லல், சிவன் நஞ்சுண்டல், திருமால் பாற் கடலில் துயில் கொண்ட செய்தி போன்றவற்றை புலவர் தம் பாடலில் எடுத்தாண்டுள்ளார். இவை தவிர்த்து காட்டில் வழிபாடும் பெண் தெய்வமாகக் கொற்றவை குறிப்பிடப்படுகின்றனர். காமன் காதலர்களுக்குத் தரும் காம வேதனை மற்றும் கூற்றுவன் மூலம் காமனை தண்டிக்கும் செய்தி, பிரம்மன் மற்றும் தெட்சிணா மூர்த்தி பற்றிய தகவல்களை கருத்துப்பதிவுகளாக புலவர்கள் கூறியுள்ளனர். இதனை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிவபெருமான்

அகநானூறு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய நூல்களிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்து சிவனையே சிறப்பித்துப் பேசுகின்றது. இக்கருத்தின் மூலம் சங்ககால மக்கள் சிவனை வணங்கிய தன்மை அறியப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் சிவனைப் பற்றிய புராணச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தி, கூற்றுவனைத் தனது கால் நகத்தினாலேயே பிளந்து கொன்றச் செய்தி.

சிவன் முக்கண் கொண்டவர் என்பதும், நஞ்சுண்ட செய்தியையும் புலவர்கள் தம்முடைய பாடல்களில் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளனர்.

கலித்தொகையில் முதல் பாடல் சிவனைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது. இதில் சிவன் அந்தணர்களுக்கு ஞானத்தை வழங்கிய செய்தியும், முப்புரம் எரித்த செய்தியும், கங்கையைத் தலையில் சூடிய செய்தியும் கூறப்படுகின்றன. இவை தவிர, சிவன் 'கொடு கொட்டி' என்னும் ஆடலை ஆடிய செய்தியும், மேலும் அவன் இறந்தோர்களின் சாம்பலை உடலில் பூசி, பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தினை ஆடிய செய்தியும், புலித்தோலை இடையில் கட்டிக் கொண்டு, கொன்றை மாலை அணிந்து பிரம்மனது தலையோட்டைக் கையில் ஏந்தி 'கபாலம்' என்னும் ஆடல் ஆடிய செய்தியையும் புலவர் கருத்துப்பதிவுகளாக பாடலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

**ஆறுஅறி அந்தணர்க்கு அருமறை பலபகர்ந்து,
தேறுநீர் சடைக்கரந்து, திரிபுரம் தீமடுத்துக்
கொலைஉழுவைத் தோல்அசைஇக், கொன்றைத்தார் கவல்புரளத்
தலைஅங்கைக் கொண்டுநீ காபாலம் ஆடுங்கால் (கலித், 1: 1-12)**

என்ற பாடலின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

சிவன் கூற்றுவனைக் கொல்லல்

மிருகண்டு முனிவர் தம்முடைய மனைவி மருத்துவதிக்குக் குழந்தை இல்லாத காரணத்தால் காசியடைந்து சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ் செய்தான். சிவன் தந்த வரத்தினால் முனிவன் பதினாறு வயதே வாழக் கூடிய மார்க்கண்டேயனைப் பெற்றான். மகன் வளர்ந்து ஆளான பின் அவனுடைய மரணத்தைக் குறித்து முனிவன் வருத்தம் கொள்ள, அதன் பொருட்டு மார்க்கண்டேயன் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்தான். அதன் பயனையும் பெற்றான். பதினாறு வருடம் கழித்து எமன் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைப் பறிக்க வருகையில், சிவன் அக்கால தேவனை எதிர்கொண்டு மார்க்கண்டேயனைக் காப்பாற்றினான்.

ஏறு தழுவும் வீரனுடன் சிவன் ஒப்பிடப்படுகிறார். இளைஞன் ஏறு தழுவும் களத்தில் நிற்க, அப்போது ஒரு காளை அவனை நோக்கி ஓடி வருகிறது. வீரன் அந்த ஏற்றை அடக்கிப் பெருமிதத்துடன் நிற்கிறான். இவனுடைய தோற்றம் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவர வந்த காலதேவனின் நெஞ்சத்தைத் தனது கால் நகத்தினாலேயே பிளந்துக் கொன்ற சிவபெருமானின் தோற்றம் போன்று காட்சியளிக்கிறது. இக்கருத்தினை,

**ஏற்றுஎருமை நெஞ்சம் வடிம்பின் இடந்திட்டுச்
சீற்றமொடு ஆருயிர் கொண்ட ஞான்று இன்னன்கொல்!
கூற்றுஎன உட்கிற்று என் நெஞ்சு (கலித், 103: 43-45)**

என்பதன் மூலம் புலவர் கருத்துப்பதிவாக்கம் செய்துள்ளார். இதனை,

**கறுக்கும் வெஞ்சினக் காலன்தன் காலமும் காலால்
அறுக்கும் புங்கவன் ஆண்டபேர் ஆடகத் தனிவில் (கம்ப.நட்.கோ.பட.80)**

என்ற கம்பராமாயண பாடலில் கூற்றுவனைச் சிவன் காலால் உதைத்த செய்தி இடம்பெறுகிறது.

சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட பதிவு

சிவபெருமான் முப்புரத்தை எரிக்கும் போது எழுந்த தீயைப் போன்று சூரியனின் கதிர்கள் சுட்டெரிக்கின்றன. அதனால் மூங்கில்கள் தீப்பற்றி எரிகின்றன. இக்கொடுமையான பாலை வழியிலே தலைவன் பொருள் தேடச் செல்லுகிறான்.

தலைவன் பிரிவால் வருந்திய தலைவிக்கு உடல் முழுவதும் பசலை பாய்கிறது. கங்கை ஆற்றைத் தனது சடை முடியில் அடக்கிய சிவபெருமான் தேவர்களும், அசுரர்களும் இணைந்து

சாவா மருந்தான அமிருதத்தைப் பெறுமாறு மந்தர மலையை மத்தாக நாட்டி வாசுகி நாகத்தைக் கடை கயிறாகப் பூட்டிச் சந்திரனை அடை தூணாக நிறுத்திப் பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அப்போது, அக்கடலிலிருந்து முதலில் நஞ்சு வெளி வந்தது. அந்நஞ்சை சிவபெருமான் உண்டு, அது அவரின் கழுத்து வரை சென்று பாய்ந்தது. அது போன்றே தலைவிக்குப் பசலை நோய் பாய்ந்தது.

அயம்திகழ் நறுங்கொன்றை அலங்கல்அம், தெரியலான்
இயங்குஎயில் எயப்பிறந்த எரிபோல எவ்வாயும்
கனைகதிர் தெறுதலின் கடுத்து எழுந்த காம்புத் தீ
மலைபரந்து தலைக்கொண்டு, முழங்கிய முழங்கு அழல்
மயங்கு அதர் மறுகலின் மலைதலைக் கொண்டென
விசும்புற நிவந்து அழலும் விலங்குஅரு வெஞ்சுரம்
இறந்துதாம் எண்ணிய எய்நுதல் வேட்கையால்
அறம்துறந்து. ஆயிழாய்! ஆக்கத்தின் பிரிந்தவர்
பிறங்குநீர் சடைக்கரந்தான் அணியன்ன நின்நிறம் (கலித், 2: 1-9)

என்ற இப்பாடலில் தலைவியின் பசலை நோய்க்கு சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட கருத்துப்பதிவை புலவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். அக்கருத்தினைக், “கறை மிடற்று அண்ணல் காமர் சென்னிப்” (புறம், 55: 4) என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் அடி வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது.

சிவன் முப்புரத்தை எரித்தல்

பிரம்மன் தந்த வரத்தினால் தாரகாசுரனது புதல்வர்களான வித்யுந்மாலி, தாரகாஷன், கமலாகஷன் என்ற மூவரும் பறக்கும் தன்மையுடைய பட்டணங்களைப் பெற்றனர். இதன் மூலம் நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்திற்குப் பறந்துச் சென்று அவ்விடங்களை நாசமாக்கினர். இதனால் வேதனைக் கொண்ட தேவர்கள் சிவனை வேண்டிக் கொள்ள, அவன் புன்சிரிப்புடன் அம்மூன்று மாயக் கோட்டைகளையும் எரித்தான்.

பொருளுக்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்துச் செல்கிறான். தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்லும் பாதை கொடிய வெப்பமாக உள்ளது. இந்திகழ்விற்கு சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

சிவனின் சினத்தில் கோட்டை இடிந்து விழுந்தது போன்று, சூரியனின் வெம்மையால் மலை இரண்டாகப் பிளந்து உடைகிறது. இக்கொடிய பாதை வழியாகத் தலைவன் பொருள்தேடிச் செல்கிறான்.

அடங்காதார் மிடல்சாய அமரர்வந்து இரத்தலின்
மடங்கல்போல் சினைஇ மாயம்செய் அவுணரைக்
கடந்துஅடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூஎயிறும்
உடன்றக்கால் முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதலின்
சீருஅருங் கணிச்சியோன் சினவலின், அவ்எயில்
ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல் வரைபிளந்து (கலித், 2: 2-7)

என்ற பாடலின் வழியாக சிவன் முப்புரம் எரித்த தன்மையை புலவர் கருத்துப் பதிவாக்கி உள்ளார். இக்கருத்தை புறநானூறு பாடலும் எடுத்துரைக்கின்றது.

ஒங்கு மலைப் பெருவில் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ,
ஒரு கணை கொண்டு மூஎயில் உடற்றி,
பெரு விறல் அமரார்க்கு வென்றி தந்த (புறம், 55: 1-3)

என்ற பாடலின் வழி சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தியை அறிந்துக் கொள்ள முடிகின்றது. திருமால் பற்றிய பதிவுகள்

தொல்காப்பியர் காலத்தில் திருமால் முதன்மை (முல்லை) கடவுளாகப் போற்றப்பட்டுள்ளார். அதனை, “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” (தொல். 5: 1) எனும் வரிகளால் அறிய முடிகின்றது. இதனையே, “மூவுரு வாகிய தலைபிரி யொருவனை” (பரி - 13) என்ற பரிபாடல் அடியும் குறிக்கிறது.

திருமால் பாற்கடலில் துயில் கொள்ளல்

தோழி தலைவியை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது. பகைவர் நாட்டினை வெற்றி பெற்று, சிறப்பாக ஆட்சி செலுத்தும் பாண்டிய மன்னன் நெடுங்காலம் வாழ பாற்கடலில் துயில் கொண்டிருக்கும் திருமாலை வேண்டுவோம் வா! எனத் தலைவியைத் தோழி அழைக்கிறாள். இக்கருத்தினைப்,

பாடு இமிழ் பரப்பகத்து அரவணை அசைஇய
ஆடுகொள் நேமியாற் பரவுதும், நாடுகொண்டு
இன்னிசை முரசின் பொருப்பன் மன்னி,
அமைவரல் அருவி ஆர்க்கும்

இமையத்து உம்பரும் விளங்குக எனவே (கலித், 105: 71-75)

என்ற பாடலின் வழியாகவும், “தன்னுரு வுறமும் பாற்கட னப்பண்” (பரி - 13) என்ற பாடலின் வாயிலாகவும் திருமால் பாற்கடலில் துயின்ற செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

திருமால் மூவடியால் உலகை அளத்தல்

திருமால் தவம் செய்து கொண்டிருந்த அக்காலத்தில் மகாபலி என்பவன் தன் தவவலிமையால் விண்ணையும், மண்ணையும் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய வேள்வியில் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் தானம் செய்யப் போவதாக இசைந்தான். இதனால் தேவர்கள் திருமாலிடம் முறையிட, அவர்களின் குறையை நீக்க திருமால் இசைந்தார். அந்தணர் உருக் கொண்டு திருமால் மகாபலி முன்வர, அவர் கேட்பதைச் செய்வதாக மகாபலி உறுதி கூறினான். திருமால் மூன்றடி நிலம் கேட்க, அதற்குச் சம்மதித்து மகாபலி தாரை வார்த்துக் கொடுத்தான். திருமால் பேருருவம் கொண்டு விண்ணையும் மண்ணையும் தன் ஈரடியால் அளக்க, மூன்றாவது அடியை மகாபலியின் தலை மீது வைக்க அவன் பாதாளத்தில் விழுந்தான்.

திருமால் தன் மூவடியால் உலகை அளந்தவன் என்பதும், இவனின் தமையன் பலராமன் என்ற செய்தியும் இதில் கருத்துப்பதிவுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன.

ஞாலம் மூன்று அடித்தாய முதல்வற்கு முதுமுறைப்
பாலன்ன மேனியான் அணிபெறத் தைஇய
நீலநீர் உடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்திரை
வால்எக்கர் வாய்குழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப (கலித், 124:1- 4)

என்ற பாடலால் திருமால் உலகை அளந்த செய்தியையும், திருமாலின் தமையனான பலராமன் அணிந்த ஆடை மணலைக் கடந்து செல்லும் அலை நீருக்கு உவமையாகக் கூறப்படுவதையும் அறிய முடிகிறது.

மூவுலகம் ஈர்அடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவிய சேவடி (சிலம், ஆய். குர. 35 வரி)

என்ற சிலம்பின் வாயிலாகத் திருமால் மூவடியால் உலகை அளந்த செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. இக்கருத்தினை,

நின்ற தாண் மண்ணெலா நிரப்பி யப்புறம்
சென்றுபா விற்றிலை சிறிது பாரெனா
ஒன்றவா கைமெலா மொடுக்கி யும்பரை
வென்றதாண் மீண்டது வெளிபெ றாமையே (கம்ப, வேள். பட. 36)

என்ற கம்பராமாயண பாடல் வழியாகவும் இக்கருத்துப் பதிவை அறிய முடிகிறது.

முருகன்

கலித்தொகையில் சிவபெருமானின் செல்வனான முருகனைப் பற்றிய புராணச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றது. முருகன் சூரபதுமனை வதைத்த செய்தி, சங்க கால மகளிர் மலைத் தெய்வமான முருகனைத் தொழுத செய்தி போன்றவை இதில் அடங்கியுள்ளன. முருகனுடைய ஆற்றல், வீரம், சினம் முதலிய பண்புகள் மனிதனுடனும், காளைகளுடனும் ஒப்புமைபடுத்திக் கூறப்படுகின்றன.

முருகனைத் தொழுதல்

தோழி தலைவியை நோக்கி. தலைவன் நின்னை விரைவில் வந்து சேர்வான் என்றும், தங்கள் இருவருக்கும் திருமணம் இனிதாக நடக்க. மலைத் தெய்வமாகிய முருகனை வணங்கி குரவைக் கூத்தினை ஆட வரும்படி அழைக்கிறான். இதனை,

வரை உறை தெய்வம் உவப்ப உவந்து

குரவை தழீஇயாம் ஆடக் குரவையுள் (கலித், 39: 27-28)

என்பதன் வாயிலாகவும்,

கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை

எழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே (பரி - 14)

என்ற பாடலடிகள் தலைவன் தன்னை விட்டு நீங்காமல் இருப்பதற்காகத் தலைவி முருகனை வணங்கிக் குரவைக் கூத்தினை ஆடுவதையும் அங்ஙனம் துன்பத்தை நீக்கும் மலைத் தெய்வமான முருகனை மலைவாழ் மகளிர் வணங்கியச் செய்தியை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

முருகன் சூரபதுமனை வதைத்தல்

திருப்பரங்குன்றத்தில் நின்னோடு காமத்தைக் கொண்ட பரத்தையைக் கண்டாயோ? எனத் தலைவனிடம் தலைவி ஊடல் கொள்ளும் போது சிறந்த தவத்தைச் செய்தவனும், குதிரை முகமும், மனித உடலும் ஆகிய இரண்டும் இணைந்த உருவம் கொண்டவனான சூரபதுமனை முருகப்பெருமான் வதைத்ததாகக் கூறுகிறார். இதனை,

சூர்கொன்ற செவ்வேலாற் பாடிப் பலநாளும்

ஆராக் கனைகாமம் - குன்றத்து நின்னோடு (கலித், 93: 26-27)

என்னும் பாடல் வழி புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார். குறித்த நேரத்தில் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன் காலம் கடந்தும் திரும்பி வரவில்லை. இதனால் தலைவி துயர் கொண்டாள். தோழி அவளை ஆற்றுப்படுத்தும் விதமாகச் சூரபதுமனைக் கொன்ற முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தில் மகளிரோடு விளையாடும் விளையாட்டைத் தலைவன் விரும்புவாரோ? விரும்பினால் திரும்பி வருவாரா எனத் தலைவியை நோக்கித் தோழி கூறுகிறார். இங்கு மகளிர் என்பது பரத்தையரைக் குறித்து நிற்கிறது. இதனை,

ஒன்னாதார்க் கடந்துஅடுஉம் உரவுநீர் மாகொன்ற

வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார் கொல். (கலித், 27:15-16)

என்னும் பாடல் வழியாக புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார். இக்கருத்தினை,

...போர் மலிந்து

சூர்முருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே (பரி,14)

என்ற பரிபாடலின் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது.

சிறுவனுடன் முருகனை ஒப்பிடல்

சிறுவன் மழலை மொழி பேச, அவனுடைய மார்பில் எச்சில் விழுந்து நனைகிறது.

இத்தகைய சிறுவன் சிறுதேர் உருட்டிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் சிவபெருமானின் மகனான முருகப் பெருமான் போன்று தோற்றமளிக்கிறது.

மையற விளங்கிய மணிமருள் அவ்வாய்தன்

மெய்பெறா மழலையின் விளங்குபூண் நனைத்தரப்

...ஆலமர் செல்வன் அணிசால் பெருவிறல்

போல வரும்என் உயிர் (கலித், 81)

என்ற பாடலில் பால் குடிக்கும் பாலகனுடன் முருகப்பெருமான் ஒப்பிடப்படுகிறான்.

காமன்

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் மட்டுமே மன் மதனைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் காமன் தரும் காம வேதனைகளைப் பற்றிய கருத்துப் பதிவுகளும், காமன் விழா பற்றிய குறிப்பும், காமனின் இளவல் மற்றும் அவருடைய மீன் சின்னம் பற்றிய பதிவுகளும் இதில் இடம்பெறுகின்றன.

காமன் விழா

காமன் விழா இளவேனில் காலத்தில், காமக் கிழத்தியருடன் புனலாடும் மகிழ்வோடு ஆடவர்க்கு அமைந்தது. தம் பிரிந்த தலைவியர் தம்முடன் நீராடி மகிழ்வோ, தம் விருப்பிற்குகந்த பரத்தையருடன் நீராடி மகிழ்வோ, எங்கிருந்தாலும் தம் தலைவர் திரும்பி வருவார் என எதிர்நோக்கி இருக்கும் வகையில் காமன் விழா அமைந்தது.

...உயர்ந்தவன் விழவினுள்

விறல்இழை யவரொடு விளையாடு வான்மண்ணோ (கலித், 30: 13-14)

என்ற பாடல் தலைவி தலைவனை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பதாக அமைகிறது. “வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ? (கலித், 35: 14) என்ற இப்பாடலில் தலைவன், தலைவி இருவரும் இணைந்து இளவேனிற் காலத்தில் காமன் விழா கொண்டாடிய செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்றும் காமன் பண்டிகை கொண்டாடப் பெற்று வருகிறது. “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இளவேனில் காலமான பங்குனி மாதத்தில் நிறைமதி நாளில், ‘காமன் கூத்து’ இன்றும் நிகழ்கிறது. இவ்வாறு காம வேள் வணக்கம் தமிழகத்தே பல்வேறு காலங்களில் பல நிலைகளில் செய்யப் பெற்று வந்துள்ளமை அறியலாம்” இச் செய்தி மூலம் காமன் விழா இன்றும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காமனின் சின்னம்

பரத்தையர் சேரியில் தங்கி இருக்கும் தலைவன் தலைவியைக் காண அவள் குடியிருக்கும் தெருவிற்குத் தமது தேரினைச் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறான். அப்போது தெருவில் தன் மகன் விளையாடுவதைக் கண்ட தலைவன் அவனுக்குத் தன் கையில் அணிந்திருந்த மோதிரத்தை அணிவிக்கிறான்.

இதனைக் கண்ட தலைவி மகனை கண்டிக்கிறாள். தலைவனின் மோதிர வடிவை மன்மதனின் சின்னமான மீனுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறாள் தலைவி. தலைவனின் மோதிரம் சுறா மீனின் வடிவழகைக் கொண்டிருக்கிறது என்கிறாள் தலைவி.

சுறாஏறு எழுதிய மோதிரம் தொட்டாள்

குறிமறிந்தேன்; காமன் கொடி எழுதி என்றும் (கலித், 84: 23-24)

என்ற இப்பாடலில் தலைவனின் மோதிரத்திற்கு உவமையாக மன்மதனின் மீன் சின்னம் குறிப்பிடப்படுவதை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

காமன் தரும் காதல் வேதனை

தலைவன் தலைவியை நோக்கிக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பின்புறம், தோள், கண் என்ற மூன்று உறுப்புக்கள் பெரியவனாகவும் நெற்றி, பாதம், இடை என்ற மூன்று

உறுப்புக்கள் சிறியவையாகவும் பெற்று, உன்னை காண்பவர் மீது மன்மதன் தன்னுடைய மலரம்புகளை எரிகிறான் எனத் தலைவியினால் பாதிக்கப்பட்ட தலைவன் அவளுடைய (தலைவி) அழகு தனக்கு காமத்தையும், கவலையையும் தருகிறது என்கிறான்.

இகல்வேந்தன் சேனை இறுத்தவாய் போல

அகல் அல்கல்தோள் கண்ண மூவழிப் பெருகி,

நுதல்அடி நுசுப்புளன மூவழிச் சிறுகிக்

கவலையால் காமனும் படைவிடு வனப்பினோடு (கலித், 108: 1-4)

என்ற பாடலில் தலைவியின் அழகு தனக்குக் காமத்தை மிகுவிக்கிறது என்கிறான் தலைவன்.

கொற்றவை

காட்டில் வழிபடும் தெய்வமாக தன்னை வணங்கியவர்களுக்கு வலிமை தரும் தெய்வமாக, அணங்காக நின்று தன்னை வழிபடுவோர்க்கே துன்பம் தரும் தெய்வமாகக் கலித்தொகை பாடல்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது கொற்றவை தெய்வம்.

அணங்காக நின்று கொற்றவை துன்புறுத்தல்

வலிமை தரும் என்று நம்பி வழிபட்ட கடவுள் தன்னை வேண்டுவோர்க்கு மிக்க துன்பத்தை உண்டாக்கும்.அதுபோலத் தலைவனை நம்பிய தலைவியைக் கவலை அடையச் செய்யவும், ஊரார் பழிதூற்றும் அளவு செய்தலும் மிகக் கொடிதாகும்.இதனை,

வழிபட்ட தெய்வம்தான் வலியெனச் சார்ந்தார்கண்

கழியும்நோய் கைம்மிக அணங்காகி யதுபோலப்

பழிபரந்து அலர்தூற்ற, என் தோழி

அழிபடர் அலைப்ப அகறலோ கொடிதே (கலித், 132: 21-24)

என்னும் பாடலின் வாயிலாக அணங்காக நின்று துன்புறுத்தும் தெய்வமாக கொற்றவை இருப்பதை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

மற்றுமொரு பாடலில் தலைவி தன் நெஞ்சிற்குள்ளே தலைவனுடன் ஊடல் கொண்டு பேசுகிறாள். கொற்றவை தெய்வத்துக்குத் தெரியாதவை இருக்கும் என்று எண்ணி, பேய் மகள் விடுகதைக் கேட்டது போன்று எனக்குத் தெரியாதவை இருக்கும் என்று எண்ணி எதையும் மறைத்துப் பேசாதே எனத் தலைவனை நோக்கி தலைவி கூறுவதாக அமைந்த,

பெருங்காட்டுக் கொற்றறிக்குப் போய்நொடித் தாங்கு

வருந்தல்நின் வஞ்சம் உரைத்து (கலித், 89:7-8)

இப்பாடலில் தலைவிக்கு உவமையாக கொற்றவை தெய்வம் கூறப்படுகிறாள். சங்க இலக்கியத்தில் காட்டில் உறையும் இத்தெய்வத்தை வணங்காவிடில் தம்மை அணங்காக நின்று துன்புறுத்தும் என்று நம்பினர். இங்ஙனம் காட்டில் உறையும் தெய்வமாகக் கொற்றவை குறிப்பிடப்படுகிறாள்.

கூற்றுவன்

எமனின் உருவ அமைப்பு, வீரம் போன்றவற்றைத் தலைவன், தலைவியருடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்ற தன்மையை கலித்தொகை பாடலில் காண முடிகிறது.

எமனின் வீரம்

எமனே நேரில் போரிட வந்தாலும், அவனிடம் தோல்வியடையாதவன் தலைவன். அத்தகைய அஞ்சாமையும், வீர உணர்வும் பெற்றவன் எனத் தலைவி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

கூற்றம் வரினும் தொலையான்தான் நாட்டார்க்குத்

தோற்றவை நாணாதோன் குன்று (புறம், 43: 10-11)

என்ற இப்பாடலில் தலைவனுக்கு உவமையாக கூற்றுவன் காட்டப்படும் செய்தியை புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

எமனின் உருவ அமைப்பு

உயிர்களைக் கொண்டு போக வந்த கூற்றுவன் பேருருவத்துடன் தோன்றி பெருநகை கொண்டான். எமனின் உருவ அமைப்பு போன்று தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியருக்கு அச்சம் தரும் வகையில் மாலை நேரம் தோன்றியது.

நால்திசையும் நடுக்குறா உம் மடங்கற் காலைக்

கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்கருவரு கடுமாலை (கலித், 120: 8-9)

என்ற இப்பாடலில் மாலை நேரத்துக்கு காலதேவனை உவமையாகக் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

தலைவன் தனக்குத் தானே கூறிக் கொள்வதாக இப்பாடல் அமைகிறது. தலைவியின் அழகைக் கூறும் தலைவன் எமன் தான் இவன் உருவத்தில் வந்து தன்னைக் கொல்ல வந்திருக்கானோ? என்கிறான்.

உறுப்பெலாம் கொண்டுஇயற்றி யான்கொல்? வெறுப்பினால்

வேண்டுருவம் கொண்டதுஓர் கூற்றங்கொல் (கலித், 56: 8-9)

என்ற இப்பாடலில் தலைவியின் உருவ அமைப்பிற்கு கூற்றுவன் உவமையாகக் கையாளப்படுகிறான்.

காமன்தரும் வேதனையைத் தலைவி கூற்றுவனிடம் முறையிடல்

காமன் தனக்குச் செய்யும் கொடுமைகளைத் தலைவி கூற்றுவனிடம் கூறி, அவனுக்கு கூற்றுவன் சரியான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறாள். பின் காமன் தான் வழிபடும் தெய்வம் ஆகையால், அவனைத் தண்டிக்க வேண்டாம் என்கிறாள். உயிர்களுக்கு வாழ்நாளைச் சரியாக முடித்து வைக்கும் கால தேவனே, தலைவனைப் பிரிந்து பசலையால் வாடும் என்னைக் கொல்வதற்கும் நீ அனுப்பிய மாலை வந்தது. ஆதலால் காமன் மீது கொண்ட சினம் தவிர் எனத் தலைவி எமனை நோக்கிக் கூறுகிறாள்.

பறாஅப் பருந்தின்கண் பற்றிப் புணர்ந்தான்

கறாஅ எருமைய காடிற்றந்தான் கொல்லோ?

உறாஅத் தகைசெய்து இவ்ஊருள்ளான் கொல்லோ?

செறாஅது, ஊனாயின் கொள்வேன் அவனைப்

பெறா அதுயான் நோவேன், அவனை ஏற்காட்டி

கறாஅக் கொடியான் கொடுமையை நீயும்

உறாஅ அரைசநின் ஓலைக்கண் கொண்டீ!

மறாஅ அரைசநின் மாலையும் வந்தன்று

அறாஅ தணிக இந்நோய் (கலித், 147: 37-45)

என்னும் இப்பாடலில் முதலில் காமனை தண்டிக்கச் சொன்னத் தலைவியே பின்னே கூற்றுவனிடம் மன்னிக்கச் சொல்லும் கருத்துப் பதிவை புலவர் கையாளுகிறார்.

தெய்வங்களைக் காளைகளுடன் ஒப்பிடல்

தெய்வங்களைக் காளைகளுக்கு இணையாக இணைத்துப் பேசுகின்ற தன்மையை கலித்தொகையில் காண முடிகின்றது. சிவன், திருமால், முருகன் போன்ற கடவுள்களின் வீரத்தோடு ஏறுகளின் வீரம் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. ஏறுதழுவும் களத்திற்குப் பலவகையான காளைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒரு காளை அழித்தற் தொழிலைச் செய்யும் சிவபெருமான் சூடிய பிறை போன்று வளைந்து வலிமையான கொம்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது செவலைக் காளை,

கொலைவன் சூடிய குழவித் திங்கள்போல்
வளையுபு மலிந்த கோடு அணிசேயும்
பொருமுரண் (கலித், 103: 15-17)

என்ற பாடலில் சிவபெருமான் சூடிய பிறைக்கு காளையின் கொம்புகளை புலவர் கருத்தாக்கம் செய்துள்ளார்.

நெற்றியில் சந்திரனைப் போன்ற குறியுடைய கருநிறத்துக் காளையானது ஒரு வீரனின் குடலைக் குத்திக் கிழிக்கிறது. அது போல உமையொரு பாகனாகிய சிவபெருமான் அந்நாள் வரை உயிர்களைக் கொன்று கொண்டிருந்த எமனின் நெஞ்சைப் பிளந்து அவனின் குடலைப் பேய்களுக்கு இட்டது போன்று அமைந்தது. அக் கருநிறத்துக் காளையின் செயல்.

சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி
விடரிஅம் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்
குடர்சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றங்காண்,
படரணி அந்திப் பசுங்கண் கடவுள்
இடரிய ஏற்றெருமை நெஞ்சுஇடந் திட்டுக்
குடர்கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம் (கலித், 101: 20-26)

என்ற இப்பாடலில் சிவன் கூற்றுவனின் நெஞ்சைப் பிளந்து கொன்ற செய்தி இடம்பெறுகிறது.

திருமகளின் கணவனான திருமாலைப் போன்ற போர்த்திறம் கொண்ட கருநிற காளை உள்ளது. திருமால் கருமை நிறம் என்பதால் இக்காளைத் திருமாலுக்கு நிகராக கூறப்படுகிறது. பிறை போன்ற நெற்றியினையும், முக்கண்ணும் உடைய சிவபெருமானது உருவம் போன்று குரால் காளை உள்ளது. “முக்கட் செல்வர் நகர்வலம் செயற்கே” (புறம், 6: 18) என்ற பாடலில் சிவன் முக்கண் உடையவன் என்ற செய்தி இடம்பெறுகிறது. இங்ஙனம் தெய்வங்களைக் காளைகளுக்கு ஒப்பிடும் தன்மையை புலவர்கள் பாடல்களில் கையாண்டுள்ளனர்.

இங்ஙனம் பலராமனைப் போன்ற வெண்ணிறம் கொண்ட காளைகளும், சிவபெருமானின் உருவம் போன்ற குரால் காளைகளும், முருகனைப் போன்ற அஞ்சாமை உணர்வு கொண்ட செவலைக் காளைகளும், திருமாலின் நிறம் போன்ற கரிய நிற காளையும் அவ் ஏறு தழுவும் களத்தில் காணப்படுகின்றன. இக்கருத்தினை,

பால்நிற வண்ணன் போல் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்
பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித்
திருமறு மார்பன்போல் திறல்சான்ற காரியும்,
மிக்குஒளிர் தாழ்சடை மேவரும் பிறைநுதல்
முக்கண்ணான் உருவேபோல் முரண்மிகு குராலும்,
மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப் போர்
வேல்வல்லான் திறனேபோல் வெருவந்த சேயும் (கலித், 104: 8-14)

என்ற பாடலின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

கையில் சக்கரப்படை ஏந்திய திருமால் தன் வாயில் வைத்து ஊதும் சங்கு போன்ற வெண்மையான நெற்றிச் சுட்டி அணிந்த கரிய காளை, பலராமன் அணிந்திருக்கும் சிவப்பு மாலையைப் போன்ற சிவப்பு மச்சத்தைக் கொண்ட வெள்ளைக் காளை.

நஞ்சுண்ட சிவபெருமானின் கழுத்தைப் போன்ற குரால் காளைகள் உள்ளன. கௌதம முனிவர் அளித்த சாபத்தால் ஆயிரம் கண்களைப் பெற்ற இந்திரனைப் போன்ற பற்பல புள்ளிகளைக் கொண்ட புகர்வகைக் காளை, முருகன் அணிந்திருந்த வெண்ணிற ஆடை போன்ற வெள்ளை நிற கால்களைக் கொண்ட செவலைக் காளை போன்றவையும் இவை தவிர, ஊழிக் காலத்தில் உயிரினங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கொல்வதற்கு காலனும், எமனும்

ஒன்று சேர்ந்து வருவது போல, அவ் ஏறு தழுவும் களத்திலே பல வகையான காளைகள் உள்ளன. இதனை,

வள்உருள் நேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத்
தெள்ளிதின் விளங்கும் சுரிநெற்றிக் காரியும்,
தொடர்ந்துசெல் அமையத்துத் துவன்றுஉயிர் உணீஇய
உடங்குகொட் பனபோல் புகுத்தனர் தொழுஉ (கலித்: 105 9-22)

என்ற பாடலின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. முல்லைக் கலியில் வெள்ளை, காரி, குரால், நெற்றிக்காரி, செம்மறு வெள்ளை, ஏந்திமிற் குரால், பல்பொறிப் புகார் என்றிங்ஙனம் நிறம் பற்றி ஏறுகளுக்குப் பெயர் கூறி, அவற்றுக்குப் பலராமன், கண்ணன், முக்கண்ணான், முருகன், இந்திரன் என்னும் கடவுளர்களையும் அவர்கள் தரித்துள்ள தார், வளை, மறு, உடை முதலியவற்றையும் பொருந்த வைத்து உவமையாக புலவர் கருத்துப்பதிவு செய்துள்ளார்.

மலர்களுக்கு இறைவனின் நாமம்

பலராமன், காமன், சிவன், காமனின் இளவல் சாமன் போன்றோர்க்குக் மலர்கள் உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. சங்க கால மக்கள் மலர்கள் மலருகின்ற தன்மையைக் கண்டு இளவேனிற் பருவம் வந்ததை உறுதி செய்தனர்.இங்கு ஒவ்வொரு மலர்களுக்கும் இறைவனின் நாமம் சூட்டப்படுகிறது. ஒரு காதில் பூங்குழை அணிந்த பலராமனுக்கு உவமையாக வெண் கடம்பு மலர் கூறப்படுகிறது. சூரியனைப் போன்று விரிந்த கதிர்களைக் கொண்ட காமனைப் போன்ற தன்மை கொண்ட காஞ்சி மரமும், காமனின் இளவலான சாமனைப் போன்ற நிறம் கொண்ட ஞாழலும், சிவன் எமனை எதிர் கொண்டது போன்று, பருவ காலத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் இலவத்தையும் புலவர்கள் பாடல்களில் கருத்துப்பதிவுகளாக கையாண்டுள்ளனர்.

ஒருகுழை ஒருவன்போல் இணர்சேர்ந்த மராஅமும்,
பருதியஞ் செல்வன்போல் நனைஊழ்த்த செருந்தியும்,
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல் மிளிறு ஆர்க்கும் காஞ்சியும்
ஏனோன்போல் நிறம்கிளர்பு கருவிய ஞாழலும்
ஆனேற்றுக் கொடியோன்போல் எதிரிய இலவமும் ஆங்குஇத்
தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்
போதுஅவிழ் மரத்தோடு பொருகரை கவின்பெற,
நோதக வந்தன்றால் இளவேனில் மேதக (கலித், 26: 1-8)

என்ற இப்பாடலில் பலராமன், சூரியன், காமன், காமனின் இளவல் சாமன், சிவன் ஆகியோர்களுக்கு முறையே வெண்கடம்பு, செருந்தி, காஞ்சி, ஞாழல், இலவம் போன்ற மலர்களை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

பிரம்மன் நிலவுலகத்தைப் படைத்தல்

ஏறு தழுவும் களத்திலே பல வகைப்பட்ட காளைகள் வெவ்வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டமையால் அவை அனைத்தும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக் கொண்டன. அதனை இளைய வீரர்கள் இரு வேறு பிரிவாகப் பிரித்தனர். இச் செயலானது ஊழிக் காலத்திற்குப் பின் நிலவுலகத்தை மீண்டும் படைத்த பிரம்மன் நீர்ப் பரப்பாகிய கடலை நிலத்தை விட்டுப் பிரித்த செயலை ஒத்திருக்கிறது.

உருகெழு மாநிலம் இயற்றுவான்
விரிதிரை நீக்குவான் வியன்குறிப்பு ஒத்தனர். (கலித், 106:17-18)

என்ற பாடலில் படைப்புக் கடவுள் பிரம்மனைப் பற்றிய புராணச் செய்தி இடம்பெறுகிறது. “பூவனு நாற்றமு நீ” (பரி, 1) என்ற பாடல் அடியால் பிரம்மன் படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவன் என்பதை புலவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

தெட்சிணாமூர்த்தி

சனகர் முதலிய நான்கு முனிவர்கள் மெய்ப்பொருள் பற்றித் தமக்கு எழுந்த ஐயத்தைத் தீர்க்குமாறு இறைவனை வேண்ட, அவன் ஆலமரத்தின் நிழலில் தென் திசை நோக்கி வீற்றிருந்து அவர்களது ஐயத்தைச் சின் முத்திரையால் நீக்கினான் என்பர். அவன் தென்முகக் கடவுள் தெட்சிணாமூர்த்தி என்று வணங்கப்படுகின்றான். இப்பாடலில் அரசனைத் தலைவனாகவும், அரசியைத் தலைவியாகவும் பாவித்துப் பாடியுள்ளனர். தலைவன் தலைவியை நோக்கி உன்னை விட்டுப் பிரிய மாட்டேன் என உறுதி கூறி விட்டு, பின் தலைவி வருந்தும் படி பிரிதல் தொழிலைச் செய்தான். இங்ஙனம் தென்முகக் கடவுள் தெட்சிணாமூர்த்தி போல் மெய்யினைக் கூறாமல் பொய்யினைக் கூறினாய் என உன்னை மக்கள் இகழ மாட்டாரோ? என்கின்றனர் சான்றோர்.

ஐயம் தீர்ந்து யார்கண்ணும் அருந்தவ முதல்வன்போல்

பொய் கூறாய் என நினைப்புகழ்வது கெடாதோதான் (கலித் 100: 7-8)

என்ற இப்பாடலில் ஐயத்தைத் தீர்க்கும் கடவுளாகத் தெட்சிணாமூர்த்தி குறிப்பிடப்படுகிறான். இத்தென்முகக் கடவுளுக்கு உவமையாக அரசன் கூறப்படுகிறான்.

முடிவுரை

கலித்தொகையில் இறைசார் பதிவுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிவன் முப்புரம் எரித்த செய்தி, கூற்றுவனைக் கொன்ற செய்தி, நஞ்சுண்ட செய்தி, திருமால் பாற் கடலில் துயில் கொண்டச் செய்தி, மூவடியால் திருமால் உலகளந்த செய்தி, மலை வாழ் மகளிர் முருகனைத் தொழுதல், சூரபுதுமனை வதைத்தல், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியருக்கு காமன் தரும் வேதனை, காமனின் சின்னம், காட்டில் உறையும் பெண் தெய்வம் அணங்காக நின்று துன்புறுத்தல், கூற்றுவன் பற்றியச் செய்தி, தெய்வங்களை காளைகளுடனும், மலர்களுடனும் பொருத்திப் பார்க்கும் தன்மை போன்றவற்றை கருத்துப்பதிவுகளாக புலவர்கள் வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

குறிப்புகள்

- [1] இளம்பூரணனார்) உரை.(தொல்காப்பியம்) பொருளதிகாரம்.(சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- [2] முனைவர் சுப .அண்ணாமலை. கலித்தொகை. கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [3] புலவர் இரா .இளங்குமரன். புறநானூறு. கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [4] முனைவர் இரா .சாரங்கபாணி. பரிபாடல். கோவிலார் மடாலயம், கோவிலார்.
- [5] செ .சாரதாம்பாள். சங்கச் செவ்வியல். மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 625001.
- [6] அரங்க சுப்பையா. இலக்கியத் திறனாய்வு கொள்கைகள் :இசங்கள், கோட்பாடுகள். பாலை பப்ளிகேஷன்ஸ், 2007.
- [7] கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார், வை .மு. கம்பராமாயணம். நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்) பி (லிட்., சென்னை, 600098.
- [8] சுப்பிரமணியன், ச .வே. சிலப்பதிகாரம். கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 600017.
- [9] ஆனந்தன், சு. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. கண்மணி பதிப்பகம், திருச்சி, 2002.
- [10] இராசகோபாலன், இரா. இலக்கிய வனப்புக்கள். பாரி நிலையம், சென்னை, 1987.
- [11] குருசாமி, ம .ரா .போ. சங்க காலம். மெர்க்குரி புத்தக கம்பெனி, கோயம்புத்தூர், 1967.
- [12] செயராமன், நா. அரங்கேறிய ஆய்வுகள். வர்ப்பர் பிரிண்ட்; எசக்கி ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.
- [13] செபரத்தினம், ஆ. இலக்கிய ஒளி. ஹிலால் பிரஸ், திருநெல்வேலி.

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 1, November 2025

E-ISSN: 2583-0880

- [14] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந .மு. கலித்தொகை மாண்டி. கட்டுரைத் திரட்டு – 2, நாட்டார் பதிப்பகம், சென்னை, 1949.
- [15] ஒன்பதாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை. தொகுதி 1, மதுரை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைச் சார்பு வெளியீடு, 1977.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைத் திருத்திய முனைவர் த. செபுலோன் பிரபு துரை அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றி.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.